Dilluns 15 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,34--11,1): En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No penseu que he vingut a posar pau a la terra; no he vingut a portar pau sinó espasa. Perquè he vingut a separar un home del seu pare i una filla de la seva mare i una nora de la seva sogra. I els enemics de l'home, els de casa seva.

El qui estima el pare o la mare més que a mi, no és digne de mi; i el qui estima el fill o la filla més que a mi, no és digne de mi. I qui no pren la seva creu i no em segueix, no és digne de mi. El qui trobi la seva vida, la perdrà; i el qui perdi la seva vida per causa de mi, la trobarà.

El qui a vosaltres rep, a mi em rep; i el qui em rep a mi, rep aquell qui m'ha enviat. El qui rep un profeta a títol de profeta, rebrà recompensa de profeta; i el qui rep un just a títol de just, rebrà recompensa de just. I tot el qui doni per beure ni que sigui només un vas d'aigua freda a un d'aquests petits a títol de deixeble, en veritat us dic: no perdrà la seva recompensa».

I s'esdevingué que quan Jesús hagué acabat de donar instruccions als seus Dotze deixebles, se n'anà d'allí per tal d'ensenyar i predicar en les ciutats d'ells.

© Albada Editorial / evangeli.net

«I qui no pren la seva creu i no em segueix, no és digne de mi»

Mn. Valentí ALONSO i Roig
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens ofereix una barreja explosiva de recomanacions; és com un d'aquells banquets, tan de moda, on els plats són petites "tapes" per assaborir. Es tracta de consells profunds i molt durs de pair, adreçats als seus deixebles en el centre del seu procés de formació i preparació missionera (cf. Mt 11,1). Hem de contemplar el text per blocs separats per poder-los tastar.

Jesús comença a fer saber l'efecte del seu ensenyament. Més enllà dels efectes positius que són evidents

en l'actuar del Senyor, l'Evangeli evoca els contratemps i els efectes secundaris de la predicació: «I els enemics de l'home, els de casa seva» (Mt 10,36). Aquesta és la paradoxa de viure la fe: la possibilitat d'enfrontar-nos, fins i tot amb els més pròxims, quan no entenem qui és Jesús, el Senyor, i no el percebem com el Mestre de la comunió.

En un segon moment, Jesús demana d'ocupar el lloc principal en la nostra escala d'estimació: «El qui estima el pare o la mare més que a mi...» (Mt 10,37), «el qui estima el fill o la filla més que a mi...» (Mt 10,37). D'aquesta manera, ens proposa deixar-nos acompanyar per Ell com a presència de Déu, ja que «el qui em rep a mi, rep aquell qui m'ha enviat» (Mt 10,40). L'efecte de viure acompanyats del Senyor, acollit a casa nostra, és gaudir de la recompensa dels profetes i dels justos, perquè hem rebut un profeta i un just.

La recomanació del Mestre acaba valorant els petits gestos d'ajuda i suport a aquells que viuen acompanyats del Senyor, als seus deixebles, que som tots els cristians. «I tot el qui doni per beure ni que sigui només un vas d'aigua freda a un d'aquests petits a títol de deixeble...» (Mt 10,42). D'aquest consell en neix una responsabilitat: quan tractem amb el pròxim, cal ésser molt conscients que aquell que viu amb el Senyor, sigui qui sigui, ha de ser tractat com el tractaríem a Ell. Diu sant Joan Crisòstom: «Si l'amor estigués escampat per tot arreu, naixerien d'ell una infinitat de béns».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Mentre arriba la pau, en la que no tindrem cap enemic, allò nostre és combatre llargament, fidelment i valentament, per a merèixer ser coronats pel Senyor Déu» (Sant Agustí)

- «La Mare de Déu, Reina de la pau, compartí fins al martiri de l'ànima la lluita del seu Fill Jesús contra el Maligne. Invoquem la seva intercessió materna perquè ens ajudi a ser sempre testimonis de la pau del Crist, sense arribar mai a tripijocs amb el mal» (Benet XVI)

- «Crist fa que tot el que Ell va viure ho puguem viure nosaltres en Ell i que Ell ho visqui en nosaltres. 'Amb la seva Encarnació, el Fill de Déu, d'alguna manera, va unir-se a cada home' (Concili Vaticà II). Som cridats a ser un amb Ell (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 521)